

Font dels Castanyers

Sant Fost de Campsentelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Camí de la Font dels Castanyers, s/n
Emplaçament La Conreria

Coordenades:

Latitud: 41.497026876519
Longitud: 2.2331348061562
UTM Est (X): 435992
UTM Nord (Y): 4594218

Classificació

Número de fitxa 08209 - 22
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Disposició addicional 1a de la Llei 9/1993 del patrimoni cultural català ja que està inclosa en el Pla General d'Ordenació Urbanística de 1987.
Data aprovació: dj., 30/09/1993 - 12:00
Accés Difícil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Privada
Titular: 08208A010000050000OS

Fitxes associades:

[Manantial Els Castanyers](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 28/02/2024 - 12:52

Descripció

La font dels Castanyers està situada al peu del cim de la Coscoiada, a la serra de Les Malezes, a 270 m per sobre del nivell del mar. S'hi arriba fàcilment des del coll de Montalegre, en direcció de l'alberg de la Conreria fins a deixar l'asfalt, seguint les indicacions en direcció a la font i al restaurant que porta el mateix nom.

Un cop arribats, l'accés a la font es fa a peu pla, al costat, d'uns plataners que substitueixen els castanyers originaris morts per la plaga que afecta aquesta espècie, en direcció al restaurant dels Castanyers. En un racó, hi ha dos pedrissos, un a cada costat de la font, que queda al bell mig. La pica queda per sota el nivell del terra actual a 0,60 cm de fondària. S'hi accedeix a través de tres graons. Està situada en un marge ombrívol, reforçat per un mur de pedra collat amb morter i ciment, amb reparacions de diverses èpoques, amb maó i d'altres amb trossos de totxo.

El mur frontal, un xic atalussat, és de pedra, amb molses que neixen aprofitant la humitat de l'entorn. A la part superior hi ha un rectangle fet amb pòrtland lliscat que en altres temps permetia veure-hi el nom de la font. El broc més antic és el que està situat a mitja alçada, a 0,80 cm del terra de la pica. Es tracta d'un tub de ferro del qual no raja aigua. El segon, consisteix en una aixeta amb polsador, distant de la base de la pica, d'una trentena de centímetres.

La deu d'aigua prové d'una mina situada a mà dreta de la font. L'accés a l'interior està protegit per una portella de ferro repintada de color verd. Duu una balda i un cademat. A l'interior de l'edifici hi ha una segona entrada a la mina principal. Condueix en primer lloc a una sala amb una porta que permet accedir als antics dipòsits. On ara hi ha una paret, abans hi havia les aixetes per omplir les garrafes. La mina s'endinsa cap a la muntanya en un parell de galeries, amb un total de cinquanta metres de recorregut i un desnivell màxim de 4 m.

Història

Propietat de la família Torrens, es desconeix exactament l'origen de la seva existència. Però en tot cas, durant la primera meitat del segle XX era una font coneguda per les seves característiques minerals i recomanada contra les afeccions de l'aparell digestiu i la malaltia del "catarro".

Entre els anys 1930 i 1960 fou comercialitzada per una empresa embotelladora de Badalona amb el nom "*Agua del Manantial Castanyers*" que en els anuncis de l'època s'hi podia llegir "*digestiva, diurètica i radioactiva*". Els seus camions repartien les garrafes pels pobles dels encontorns i principalment a la ciutat de Badalona. Amb el temps, i l'aparició de l'automòbil, la gent accedia amb més facilitat a la font i omplia garrafes d'aigua de la deu d'aigua. Posteriorment, l'empresa tancà la planta i als anys 80, en un període de sequera important, es decidí anular el broc i posar-hi una aixeta per evitar que l'aigua és perdés.

A finals de la Guerra Civil espanyola el mas Corts fou la seu de l'Escola de Transmissions de l'Exèrcit Popular de la República i els professors i alumnes sovintejaven aquest indret. També fou l'amagatall de mossèn Salvador Ballebó a inicis de la guerra.

El mes de gener de l'any 2020, Enric Porcel, Elena Navarro, Víctor Bonilla i Francesc Hervàs, del Grup d'Espeleologia de Badalona, varen topografiar la mina de conducció d'aigües subterrànies de la font dels Castanyers.

Bibliografia

PÉREZ GÓMEZ, Xavier i PÉREZ GÓMEZ, Ferran (1990). *Sant Fost, història d'un poble. Dels orígens a la Guerra Civil*. Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles.

RIFÀ, Jaume; ROVIRA, Amadeu; GURRI, Josep (2009). "Les Fonts", dins la *col·lecció Fem Memòria*. Sant Fost de Campsentelles. Segle XX, núm. 2. Edició dels autors.

Enllaços d'interès:

[Blog d'Enric Costa Castells](#)

[Grup d'Espeleologia de Badalona – GEB. Treballs topogràfics de la mina d'aigua ...](#)

[Grup d'Espeleologia de Badalona – GEB](#)

Sant Fost de Capcentelles
Vallès Oriental
Data: 22/06/2019

Recorregut: 50 m
Desnivell: +4 m

Topògrafs:
Enric Porcel
Elena Navarro

GRUP D'ESPELEOLOGIA DE BADALONA (GEB)

